

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **P. L.**, bytem X, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 19.6.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 20.4.2015 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 19.6.2015 následně doplněnou k výzvě soudu se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 20.4.2015 č.j. X protože nesouhlasí s přiznáním invalidního důchodu I. stupně, když požaduje stupeň III. Rozhodnutí, jehož kopii následně připojil, považuje za nesprávné, jelikož řádně doložil, že není schopen vykonávat soustavnou výdělečnou činnost, posudkový lékař podrobně nezkoumal jeho zdravotní stav, přičemž samotnému jednání nemohl být přítomen, jelikož se v ten den podrobil dalšímu lékařskému vyšetření. Doložil také nové lékařské zprávy a uvedl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečného skutkového stavu, bez přihlédnutí k § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., a proto závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Současně požádal o přiznání náhrady nákladů řízení.

Napadeným rozhodnutím ze dne 20.4.2015 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 5.2.2015, jímž byl žalobci přiznán od 8.2.2015 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 5.689,- Kč měsíčně dle § 38 písm. a)

zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 8.1.2015 je invalidní pro invaliditu prvního stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 20.4.2015 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 15.4.2015 vypracovaným lékařem ČSSZ bylo zjištěno, že žalobce je invalidní pro invaliditu prvního stupně a rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IV., položce 2c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-45%; žalobci byla přiznána s ohledem na aktuální klinický nález a s přihlédnutím k profesi horní hranice 45%, která ve smyslu § 3 vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo možno námitkám žalobce vyhovět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 8.1.2015 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 15.4.2015 soud zjistil, že žalobce nebyl uznán invalidní pro invaliditu druhého nebo třetího stupně, ale byl uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IV., položce 2c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45%. Posuzující lékař ČSSZ ani OSSZ pak tuto hodnotu ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky neměnil. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno na den 8.1.2015 (jednání OSSZ).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 10.8.2015 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. a rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 20.4.2015 bylo žalobci doručeno dne 21.4.2015.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 9.10.2015, když jednání byl přítomen i žalobce za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (20.4.2015) byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně, ale nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobce také dle kapitoly IV., položky 2c) přílohy vyhlášky, na horní hranici procentuálního rozpětí 45%, v níž zohlednila další zdravotní postižení i profesi žalobce, tedy procentní míru ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky nezměnila. Komise dále uvedla, že se jedná o středně těžké funkční postižení, diabetes mellitus je léčbou hraničně kompenzován, neurologickým vyšetřením je dokladována těžší diabetická polyneuropatie, která nebyla dosud

verifikována EMG vyšetřením. Cévní ani oční komplikace nejsou prokázány. Zohledněna byla i remise levé ledviny pro karcinom, když toto onemocnění je v remisi, dále asthma bronchiale, pro něž byla zvolena horní hranice procentuálního rozpětí, syndrom spánkové apnoe a ostatní uvedené diagnózy, které míru poklesu pracovní schopnosti neovlivňují. Naopak nebylo možné hodnotit míru poklesu pracovní schopnosti podle kapitoly IV., položky 4 přílohy vyhlášky, když u žalobce se sice jedná o obezitu III. stupně s BMI 45, ovšem funkční stav nebyl objektivizován obezitologickým vyšetřením prokazujícím obezitu vzdorující léčbě na odborném pracovišti. K nálezům prokazujícím zhoršení stavu komise uvedla, že k těmto nelze přihlídnout, jelikož prokazují zhoršení stavu po vydání napadeného rozhodnutí. Žalobce není schopen těžké fyzické práce, práce v nočních směnách, v nepříznivých klimatických podmínkách, bez možnosti dodržování režimových opatření, ale má možnost využít při pracovním zařazení získanou kvalifikaci – ekonomickou nástavbu s maturitou. Vznik invalidity byl stanoven shodně s lékaři OSSZ a ČSSSZ na den 8.1.2015, kdy došlo k vyhodnocení souhrnu lékařských nálezů z více odborných pracovišť.

Žalobce před dožádaným Okresním soudem v Karlových Varech dne 10.12.2015 setrval na podané žalobě a vyjádřil nesouhlas s posudkem zejména proto, že mu bylo komisí vytknuto, že nehubne, přitom od února 2013 do listopadu 2015 zhubl ze 136 kg na 118 kg. Za své hlavní onemocnění považuje silnou cukrovku a neurologické onemocnění, kdy nemůže stát ani ujít více než 200 metrů. Veškerou zdravotní dokumentaci doložil prostřednictvím obvodní lékařky, ta ovšem nezaslala k posouzení zprávu z OB kliniky. Žalobce se považuje za neschopného jakékoliv práce, musel by pracovat jedině z domova. Závěrem uvedl, že se k jednání u krajského soudu chce dostavit.

K žádosti soudu *PK MPSV doplnila po jednání konaném dne 22.1.2015 svůj posudek za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství, v jehož závěru uvedla, že setrvává na svém posudku ze dne 9.10.2015. Zhoršení zdravotního stavu je objektivizováno lékařskými nálezy po datu napadeného rozhodnutí, proto je možné míru poklesu pracovní schopnosti zhodnotit pouze na základě nového posouzení invalidity v novém řízení.* Komise ve svém posudku k datu napadeného rozhodnutí zohlednila prokázaná zdravotní postižení a jejich funkční dopad na míru poklesu pracovní schopnosti. Zhoršení zdravotního stavu v souvislosti s recidivou inoperabilní břišní kýly a žalobcem uváděnou progresí artrózy kyčelních kloubů a dopadu tohoto zhoršení na míru pracovní schopnosti je možné zhodnotit pouze v novém řízení o invaliditě. *(Stejnopis posudku i jeho doplnění bylo doručeno žalobci a žalované.)*

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 10.3.2016 se žalobce nezúčastnil, ani se neomluvil a zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV a jeho doplnění, neboť se žalobci nepodařilo prokázat, že je invalidní ve třetím stupni a bylo mu doporučeno podání nové žádosti o změnu výše invalidního důchodu.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení však nebyly shledány, jak uvedeno shora.

Žalobce se podanou žalobou domáhá změny výše invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.

Subjektivní pocit žalobce, že by mu měla být přiznána invalidita třetího stupně pro jím popsané zdravotní potíže, ale nemůže být důvodem pro přiznání požadovaného stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze pojištěnci přiznat či ponechat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledků lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobci, nikoli na žalované, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje žalobce zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů, které jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři či PK MPSV ze zákona oprávněnými k posuzování invalidity pojištěnců.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 20.4.2015*. Pokud u žalobce již došlo ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o změnu výše invalidního důchodu v novém správním řízení, jak ostatně doporučila i PK MPSV s ohledem na předložené lékařské zprávy, které se však týkaly doby po 20.4.2015. Soud připomíná, že přiznání invalidity a jejího stupně však není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání apod.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 20.4.2015 není důvodná*. Soud vycházel při

posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce především ze stěžejního důkazu, jímž je posudek PK MPSV ze dne 9.10.2015 a jeho doplnění ze dne 22.1.2016 vypracovaný na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, protože komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, když v posudku řádně stanovila hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, popsala i míru funkčního poškození vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr i stanoveno omezení, které jej ale nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 5.2.2015, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, tak i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav žalobce zcela shodně, jak uvedeno shora. Přiznaná 45% ztráta poklesu pracovní schopnosti však nedosahuje potřebných 50% pro invaliditu druhého stupně ani 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, tudíž žalobce nebyl uznán invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí, ale byl nadále uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně. Citovaný posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství, jímž byl i vyšetřen, po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.

Ze shora uvedených důvodů proto soud žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., v němž je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 20.4.2015 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro přiznání vyššího stupně invalidity a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i s jeho námitkami proti rozhodnutí ze dne 5.2.2015. Neznamená totiž, že je nesprávné rozhodnutí žalované, pokud není v souladu s přáním žalobce, protože rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři a komisí v souladu s platnou právní úpravou.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to

neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 10. března 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně